

RM AUCTION PÅ AALHOLM GODS

Tekst og billeder: Jens Henning Jensen og Frank Jensen

Lørdag og søndag d. 11. og 12. august var vi to mand fra Gillelejegruppen* til auktion på Aalholm Gods, hvor alle de meget fine biler skulle sælges.

Det var noget af en oplevelse. RM Auction, som stod for auktionen, gennemførte et i store dele professionelt arrangement. Der var bare lige nogle ting, man kunne være utilfreds med. Lørdag til gennemsyn var ok - det var til at have med at gøre - men søndag på auktionsdagen var det ikke så godt. Det var rent kaos. Allerede på landevejen ved godset begyndte folk at parkere - og ikke uden grund, da den godt én kilometer lange allé ned til auktionspladsen med tilhørende markparkering var lukket. Alt var fyldt – ingen ledige parkeringspladser. Alle steder holdt der biler, og folk kom gående ude på landevejen. Vi måtte fortsætte ud ad landevejen og fik endelig mulighed for parkering i nærmeste landsby. Selv en skovvej var fyldt op med parkerede biler.

Med 800 købere registreret var der trængsel under den hektiske auktion

Så til fods tilbage ad den lange vej. Der var 100 meter kø ved registreringen, da man tillod folk at komme ind bare for at kigge. Ikke kun om lørdagen, som var annonceret som gennemsynsdag, men også om søndagen, hvor den egentlige auktion skulle foregå - dog for et "beskedent" entré beløb på 185 kr.

Det betød, at alle måtte stå i kø - også selvom man, som jeg, havde betalt og var registreret som køber for lang tiden siden på nettet. Det lykkedes dog at finde en ansat, der var venlig nok til at hjælpe mig. Så han fik mit pas med i hånden og kom så tilbage med min "bidders paddle", så jeg kunne byde.

Auktionen skulle starte kl. 11.00, men det kunne ikke lade sig gøre, da folk fortsat stod i kø (hvilket de gjorde i 2 timer efter, at auktionen reelt startede omkring kl. 12.00). RM Auction var simpelthen pressede af at skulle nå så mange biler igennem. Der var 181 auktionsnumre – nogle med tre biler i samme køb. Jeg hørte på et tidspunkt, at der var 800 købere registreret, og jeg har læst, at der var 4.000 besøgende.

Det kostede godt 300 kr. at registrere sig som køber og 185 kr. bare for at komme ind at se. Så kan man selv gøre regnestykket (240.000 kr. i byder registrering + 740.000 kr. i entré = 1 lille million).

*) Læs mere om Gillelejegruppens arbejde med renovering og vedligehold af gamle militære køretøjer på www.gillelejegruppen.dk

Horsch Krafftfahrzeug 15 - reservehjulene på siden fungerede som ekstra fritløbshjul, der forhindrede køretøjet i at kunne komme til at hænge på "maven" i stærkt kuperet terræn

Vi i Gillelejegruppen havde et meget spinkelt håb om manglende interesse i to af køretøjerne - nemlig en Horch Kfz. 15 og en Schwimmwagen prioriteret i den rækkefølge. Tåbeligt, men håbet levede.

Man burde have gættet, at det her var virkelig seriøst med alle de nationer, der var repræsenteret - englændere, hollændere, belgiere, franskmænd, hele norden og et hav af tyskere, østrigere og andet godfolk - og specielt når man kunne se, at biler kunne gå under hammeren for 5,3 mill. kr. (en Rolls Royce fra 1911). Der var forhåndskalkuleret med en omsætning på 30 mill. kr. Den er i dag opgivet til 76.525.000 kr. for 181 auktionsnumre.

Måske skal man lige nævne den vurderede pris på de for os to interessante køretøjer - 111.000 kr. for Horch'en og 74.000 kr. for Schwimmwagen. Det var en temmelig intelligent prissætning, for mange må have følt ligesom os, at "vi har en chance".

Jeg skal vel her løfte sløret for, at Horch'en gik for 672.000 kr. til en fransktalende mand i hallen. Schwimmwagen gik på telefonbud til 840.000 kr., hvilket er en noget for høj pris, da der var en del reparationsarbejde på den. Men øv - det ville have været fint, hvis den var blevet i Danmark.

Derudover var der mange fine biler. Jeg kan lige nævne et par stykker, som også var interessante i vores regi:

- Opel Olympia 1939 – 22.400 kr.
- Citroen Kegresse halvbælte 1926 - 235.200 kr. (Wehrmacht ombyggede denne udgave til en pansret version i 1944 specielt i forbindelse med nyopstillingen af 21. pz.div.)
- Adler Trumpf Junior 1937 - 112.000 kr.

Og mange andre - men alle sammen til langt over den vurderingspris, som var angivet i kataloget.

Horch kfz. 15 så umiddelbart rigtig godt ud (bortset fra bemalingen, som var helt i skoven). Fra front til efter fordørene så den endog meget godt ud. Så vidt vi kunne se meget original, men herfra og bagud stod man med en fornemmelse af "dansk karosserimager". Den kunne alligevel have været rigtig spændende i enhver samling.

Schwimmwagen Kraftfahrzeug 166 - tysk amfibiekøretøj fra 2. vk.

Schwimmwagen kfz. 166'eren var da helt klart meget original, men også behæftet med mange mangler og godt tæret nogle steder – men det er jo også en gammel bil. Det indtryk man stod med var dog, at her var der noget, der ikke var rodet så meget ved. Udstødningen var ændret til at ligge under skærmene, hvilket egentlig er underligt på et amfibiekøretøj. Motoren så nogenlunde original ud – bortset fra enkelte motordele. Essensen i det er, at der må påregnes minimum 100.000 kr. i restauration, inden den vil se helt rigtig ud. Alt omkring udstødning over motorrummet, bagsæder og kaleche skulle genetableres, ligesom der var en hel del karosserændringer, som skulle føres tilbage og tæringer, der skulle repareres.

Kegresse halftrack (se bladets forside) var også et spændende køretøj, der har kørt i tysk tjeneste. Det vides dog ikke umiddelbart, hvor Aalholms Kegresse stammer fra. Dansk Forsvar havde den før krigen i et lille antal som forsøgskøretøj. Lad og sæder var nyfremstillede – rødt sædebetræk er måske ikke lige det man forventer af et halvbæltekøretøj. Bælter og vejhjul så rigtig fine ud, og det samme gjorde motoren.

Opel Olympia 1939 – som vi selv har nogen erfaring med – var et fint restaureringsprojekt med en del rustarbejde, men Adler Trumpf Junior 1937 var set i bakspejlet nok det bedste køb. Den ville vi rigtig gerne have haft. Den var i rigtig fin kondition uden synlige mangler. Ud over at det er et superflot køretøj, ville den have set fantastisk ud ved siden af vores Messerschmitt 110, hvor den kunne have været pilotens køretøj. Lidt Einheitsfarbe (sandfarve) eller Luftwaffegrå kunne have gjort det.

Ingen penge brugt, så stadig rig - også på erfaringer / Jens Henning & Frank - Gillelejegruppen.

En noget rusten Opel Olympia 1939 og en meget elegant Adler Trumpf Junior 1937